

Žádná klimatická krize nehrozí. Ben Kuras předložil dokument

- CZ24 News | 26. srpna 2022

Klimatická krize? Ne, uvedl v textu pro PL spisovatel Benjamin Kuras. Z čeho vychází? „Oznámilo to téměř 1200 vědců z celého světa včetně jednoho Nobelova laureáta, v dokumentu nazvaném World Climate Declaration. Reagují jím na politiku Bidenovy administrace s tímto ujištěním: „Není žádný důvod k panice a poplachu. Stavíme se silně proti škodlivé a nerealistické politice nulové CO₂, kterou navrhuje Bidenův režim pro rok 2050,“ píše.

Za těch zdánlivě nekonečných týdnů tropických veder a sucha, kdy už se nám zdálo, že Evropa je na cestě k přeměně v poušť, mohla tato zpráva vyvolat mávnutí rukou a sarkastický úšklebek coby zjevný hoax a konspirační teorie. Naštěstí se nám letní teploty propadly pod meziroční průměr s hojnými dešti, takže se zprávou můžeme přece jen vyrukovat s nadějí ve větší pozornost, kterou jí odhodlaně odmítají věnovat mainstream média. I když, jak ne hned každý ví, počasí a klima nejsou jedno a totéž, a podle krátkodobých trendů počasí nelze posuzovat dlouhodobé klima.

Pud sebezáchovy radí, že když nás moudří a na slovo vzatí odborníci jako Al Gore a Greta Thunberg straší, s citováním počítačových výpočtů budoucnosti, že všichni zahyneme, jestliže okamžitě nepřestaneme topit, létat, jezdit, jíst maso, chovat dobytek a všelijak jinak produkovat CO₂, měli bychom tomu pro jistotu uvěřit, i kdyby to nebyla pravda, protože co kdyby přece jen, že? A zapochybovat o tom teprve tehdy, až se dozvíme, že bránit se před něčím, co nehrozí, by mohlo vést k něčemu horšímu. Takže s touto opatrností se začtíme do dokumentu, jehož zpráva je pro změnu dobrá a zní takto:

Žádná klimatická krize nehrozí.

Oznámilo to téměř 1200 vědců z celého světa včetně jednoho Nobelova laureáta, v dokumentu nazvaném World Climate Declaration. Reagují jím na politiku Bidenovy administrace s tímto ujištěním: „Není žádný důvod k panice a poplachu. Stavíme se silně proti škodlivé a nerealistické politice nulové CO₂, kterou navrhuje Bidenův režim pro rok 2050“.

Skupina vědců si říká Global Climate Intelligence Group (zkratkou CLINTEL) a plánuje „poskytovat vyžádané i nevyžádané rady vládám a firmám celosvětově“. Bude to dělat, jak je zapotřebí: „Klimatická věda musí být méně politická a klimatická politika víc vědecká“. Žádá od vědců, aby upozorňovali, že modelové počítačové výstupy jsou „lidským produktem“ a závisejí plně na „tom, co do nich vložili teoretici a programátoři: domněnky, předpoklady, vztahy, parametrizace, omezení stability atd.“ Upozorňuje, že tyto faktory zůstávají z většiny nezveřejněné. A že tím „klimatická věda zdegenerovala v diskusi založenou na domněnkách, ne na solidní sebekritické vědě“. A musí teď začít „klást podstatně větší důraz na empirické vědění“

Dokument upozorňuje na několik omylů šířených klimatickými aktivisty a uvádí je na pravou míru:

Oteplování je způsobeno nejen antropogenickými faktory, ale i přírodními. Historie zemského klimatu zná fáze teplé a studené. Malá doba ledová skončila teprve koncem 19. století, teď pokračuje přirozené oteplování.

Oteplování je pomalejší než předvíдалy počítačové modely IPCC a se správným vědeckým přístupem

má lidstvo dost času se mu přizpůsobit.

Klimatická politika vychází z nedokonalých modelů, které zveličují účinek skleníkových plynů jako CO₂ a ignorují fakt, že obohacování atmosféry oxidem uhlíku je prospěšné, neboť ten je potravou rostlin a základem všeho života a posílením zemědělské produkce. Naopak, snižování CO₂ je nejen ekonomicky nákladné, ale i ekologicky škodlivé.

Pro tvrzení, že globální oteplování zvýšilo výskyt přírodních katastrof, neexistují žádné statistické důkazy.

[Celou deklaraci i se jmény vědců najdete zde.](#)

A teď zvědavě čekajme, jak se k tomu postaví politici, klimabubáci, globalističtí „influenceri“ a politicko-ekonomičtí černokněžníci v Davosu, kteří si z toho udělali výnosný kšeft, zatímco svět ženou do bídy „udržitelnou ekonomikou“ Green Dealu. Těm všem totiž deklarace vědců radí, že „cílem globální politiky musí být prosperita pro všechny“.

Podrobněji vady katastrofických předpovědí založených na „šmírácké práci předpojatých vědců“ analyzuje ve své loni vydané knize dnes v médiích opět citovaný Patrick Moore, jehož by bylo těžké podezírat z neznalostí tématu, konspiračních teorií, lhostejnosti k planetě nebo šíření dezinformací. V 70. letech byl jedním ze zakladatelů a aktivistů původně dobročinné organizace Greenpeace, kde vedl noblesní kampaně na záchranu velryb, proti hromadným masakrům tuleňátek, proti vypouštění toxických látek do prostředí, proti jaderným testům na ostrovech. Po 15 letech se s ní rozešel, když se změnila v nátlakové hnutí zneužívané levicovou politikou a nadnárodními korporacními zájmy a „kšeft prosazující šmejdivou vědu“. A stal se – podobně jako „otec ekologie“ James Lovelock – jedním z hlavních zastánců jaderné energie, „statisticky nejbezpečnějšího energetického zdroje“. To mu u nepřátel vysloužilo pomluvu „sluha jaderného průmyslu“.

Kniha nese titul Fake Invisible Catastrophes and Threats of Doom (Falešné neviditelné katastrofy a hrozby zkázy světa). Vychází z jeho „prozření, že většina těch děsivých zkazek v dnešních médiích stojí na věcech, které jsou neviditelné, jako CO₂ a radiace, nebo hodně vzdálené, jako lední medvědi a korálové útesy“. Průměrný člověk je tedy nemůže pozorovat a ověřit a musí spoléhat na „aktivisty, média, politiky a vědce – kteří v tom všichni mají obrovskou finanční a politickou zainteresovanost“.

Po 50 letech činnosti vědce a ekologa si dal za úkol „odhalit dezinformace a přímé lži používané k vystrašení nás a našich dětí o budoucnosti naší země“. Vysvětluje Moore v úvodu knihy, v níž pak kontruje jednu dezinformaci po druhé. Jako: Ledních medvědů neubývá, nýbrž už 50 let přibývá. Lesní požáry nejsou způsobeny globálním oteplováním, nýbrž mizerným managementem a mrtvými stromy. Korálové útesy nezhytnou do roku 2100, nýbrž množí se v těch nejteplejších mořích. CO₂ jako takové životu neškodí, nýbrž je jeho základem.

Na obranu jaderné energie poskytuje konkrétní statistiky: Francie produkuje 71 procent energie jaderně a vypouští ročně na osobu 5 tun CO₂. Německo produkuje jaderně 11 procent a vypouští 9,1 tun CO₂, takže zavřením jaderných elektráren bude vypouštět ještě víc.

Jako důkaz, že oteplování není způsobeno jen zvýšenými emisemi CO₂, nabízí historické záznamy: Emise mezi lety 1700 a 1850 byly nepatrné, ale Země se oteplovala stejným tempem jako od té doby do dneška. A pauza v oteplování mezi lety 1995 a 2014 proběhla v době největších emisí CO₂ v dějinách.

Největší hrozbou v dnešním světě není klimatická změna, nýbrž „tlak na fázované vyřazení všech fosilních paliv do třiceti let“. Ta dnes tvoří 80 procent energetických zdrojů a jsou „spolehlivá a nákladově efektivní,“ oproti „nespolehlivým a drahým formám energie jako větrná a solární“, které je

mají nahradit.

A o těch, jako na zavalanou, se v těchto týdnech dozvídáme toto:

Větrné turbíny ničí planetu.

To, že zabíjejí tři čtvrtě milionu ptáků ročně, se už obecně ví, a mávl nad tím rukou i takový třeba Washington Post: „Záchrana planety je důležitější než pár ptáků“. Ale to je jen kapička v moři ekologické destrukce. Ony ty vrtule totiž vyžadují k provozu obrovské množství vzácných nerostů – nejvíc měď. Jen té jedna turbína potřebuje 67 tun. Na těžbu tohoto množství se rozkope 50 tisíc tun zemského povrchu. Často je to půda potřebná na pěstování potravy, zvláště v této době, kdy se jí předpovídá nedostatek. Na těžbu a přepravu se spotřebuje obrovské množství energetických zdrojů – jen ropy je to 90 milionů barelů ročně. Těžba vzácných nerostů zabíjí přírodu (včetně milionů dalších ptáků, ale taky třeba ryb) a poškozuje lidské zdraví.

Vysloužilé vrtule jsou z nezničitelného sklo-vláknového materiálu, který se nedá recyklovat a musí se pohřbívat hluboko pod zemí. Uvnitř vrtulí je lehké dřevo balsa, po němž je velká poptávka, uspokojovaná katastroficky masivním kácením stromů. Tak mizí statisíce hektarů dešťových pralesů v Asii a Jižní Americe na výrobu vrtulí v Číně. Tím prudce ubývá největších pohlcovačů CO₂ a generátorů kyslíku.

„Ekologická stopa“ – což je název pro propočet kvantity země a moře potřebné k obnově spotřebovaných zdrojů, v současné době teď vychází na 1,75. Čili k obnově planety potřebujeme o tři čtvrtě planety víc. A to ještě díky chudé části světa, neboť kdyby celý svět spotřebovával energii v takové plýtvavé kvantitě jako Německo (a tedy většina Evropy), potřeboval by na to tři planety Země – podle propočtové formule autora „ekologické stopy“ profesora Mathise Wackernagela. Ten onen propočet komentuje takto: „Spotřebováváme zdroje budoucnosti na zaplacení nynějška.“

Takový černý humor byste těžko vymysleli: Snižování CO₂ se dosahuje snižováním CO₂. Záchrana planety se provádí ničením planety.

Tož takové konspirační teorie a fejkňůzy šíří dezinformátorská média jako Physics World, Harvard Gazette, Sci Tech Daily nebo Spiegel. Hanba jim.

Zdroj: Parlamentní listy